

שִׁבְתָּ
שְׁלוֹם

פרשת בלק

"ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם..וקבנו לי משם ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה.. (במדבר כ"ג, י"ג-י"ד)
"ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר..ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון" (כ"ז-כ"ט)

בלק מנסה לשנות לבלעם את 'נקודת המבט' ומוביל אותו ממקום למקום. תקוותו היא שזווית ראייה חדשה ושלילית, תתן לו את ההשראה לקלל, ולא היא..
בלעם מקבל השראה לעוד ועוד ברכות. מכל נקודה אפשרית הוא רואה רק תמונה אופטימית וחיובית וזו האמת היחידה הנשקפת בעיניו
- האמת בעיני המתבונן.

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: שפרה אסולין

ימי החול		שבת	
4.39	זמן תפילין /טלית	19.29	הדלקת נרות
9.10	סוף זמן ק"ש	19.40	מנחה א' 14.00 ב' 13.30
19.50←19.49	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	17.40	מנחה 13.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	20.27	צאת השבת

פרשת השבוע - פלאק

דמותו של בלעם נשארת מסתורית לאורך הפרשה כולה. עצם קיום פרשה ארוכה המתייחסת לבלעם יוצרת שאלה: מה המיוחד בדמותו או בסיפור עליו שמקדישים לו פרשה שלמה? בלעם היתה דמות היסטורית. ב 1967 נמצאה כתובת בירדן המספרת את סיפורו. הכתובת דומה מאוד לנאמר בפרשת בלק (ראו ערך בלעם בוקישיבה באינטרנט). דמותו של בלעם נראית מאיימת על המציאות של ישראל. פירושו שיש משהו בבלעם שמאתגר את התורה. יתכן בגלל שהוא כל כך קרוב לנביא האמת ובקלות ניתן לחשוב על בלבול בין נביא אמת לנביא שקר.

שני הסיפורים, של עקדת יצחק ושל אתונו של בלעם מובאים בתורה עם כמה קווים מקבילים. גם רש"י מתייחס לזה אבל לא מרחיב.

עקדת יצחק	אתונו של בלעם
ולך לך אל ארץ המריה	קום לך אתם
וישכם אברהם בבוקר	ויקם בלעם בבוקר
ויחבוש את חמורו	ויחבוש את אתונו
את שני נעריו אתו	ושני נעריו עמו
אשר אומר אליך	ואת הדבר אשר אומר אליך אותו תעשה
מלאך ה'	מלאך ה'
ויקח את המאכלת	לו חרב יש בידי
והרבה ארבה את זרעך...	מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל
וישב אברהם אל נעריו	וישב למקומו
הקמת מזבח	הקמת מזבחות

מתוך ההשוואה נוכל ללמוד לא רק על השווה אלא על השונה. ההשוואה באה להבליט את המיוחד והשונה.

שניהם היו מאמינים גדולים באלוקים. בלעם נחשב אחד משבעת נביאים החשובים מבין הגויים ויש המשווים אותו למשה.

השונה והמבדיל ביניהם הוא היחס למציאות שמתבטא בפועל: ר.א.ה. הראיה היא הכרת המציאות המדויקת ביותר. במהלך שתי הפרשיות נושא הראיה ואחיזת העין משולבים בצורה מרומזת אבל ברורה.

אצל אברהם בעקדת יצחק מי שרואה הוא אברהם. הוא מחפש במציאות שנוצרה לאחר שלא הקריב את בנו, תחליף ליצחק ומוצא אותו באיל הנאחז בסבך.

בלעם המכונה "קוסם" (יהושוע יג' 22 "ואת בלעם בן בעור הקוסם...") מתייחס למציאות כאל דבר שצריך לשנות אותה. אבל יש כאן סיבוך מעניין. הקוסם שבא לשנות את המציאות עושה את זה מתוך עיוורון מוחלט למציאות. בלעם מאחז עיני אחרים אפילו שלו עצמו אין אחיזה במציאות. האתון שלו רואה ומכירה את המציאות טוב יותר ממנו.

הקשר שנוצר בין חוסר הכרת המציאות ("... נאום הגבר שתם העין") לבין הקוסמות אצל בלעם הוא בדיוק הקשר שבין הכרת המציאות של אברהם ואמונתו באלוהים. אם נדמיין משולש מסוים: אלוקים – אדם – מציאות הרי

אברהם מאמין באלוקים כבורא את המציאות ולכן רואה את אלוקים והמציאות כדברים שאינם משתנים. לכן אברהם מחפש תחליף ליצחק בתוך המציאות הקיימת.

בלעם, לעומתו, כקוסם, אינו מכיר את המציאות כקבועה ולכן גם מנסה לשנות אותה מכאן שהוא גם כופר ביחס הקבוע בין אלוקים כבורא את המציאות. למרות "אמונתו" באלוקים ולמרות שבאופן חוזר ונשנה הוא לא מצליח לקלל את ישראל הוא ממשיך לנסות לשנות את המציאות.

כך גם הרמב"ם כשהוא מציין את ההבדל בין נביא אמת לנביא שקר. ההבדל הוא ביחס למציאות. (משנה תורה לרמב"ם · ספר המדע · הלכות יסודי התורה · פרק עשירי) : "...אין אומרין לו קרע לנו היס או החיה מת וכיוצא באלו ואח"כ נאמין בך אלא אומרים לו אם נביא אתה אמור דברים העתידים להיות והוא אומר ואנו מחכים לראות היבואו דבריו אם לא יבואו ואפילו נפל דבר קטן בידוע שהוא נביא שקר ואם באו דבריו כולן יהיה בעינינו נאמן."

מה מבדיל, אם כן, בין אברהם לבלעם? היחס למציאות כמשקפת את מציאותו של אלוקים.

לבסוף, שאלה שלא פתרתי: למה אחרי שאלוקים אומר לבלעם ללכת (פרק כב' פסוק 20) הוא כועס על הליכתו (כב' 22)?

אלפי ריבלין -

בנט דה חייט ז"ל ושרה תבדל"א רבלין - זכר באזכרת בתיה

מקום שאתה מוצא גדולתו . . . שם אתה מוצא ענוותנותו

לזכרו של הרב יהושע נויבירט, ז"ל, אחיה של יוכבד גולד תבל"א

הכרתי את הרב יהושע ז"ל (אחיה של חותנתי יוכבד) לפני 33 שנה כאשר השיא אותנו, ואף מאוחר יותר זכיתי שיבחר בי לכתוב לו ספר תורה, שנמצא עד היום בביתו. בזמן שכתבתי את הספר, גבי מופנה לפתח הבית, הקיש מאן דהוא בדלת. 'יבוא קראתי, ושמעתי שמישהו נכנס וקול צעיר (בנו) הכריז 'הרב יהושע נויבירט'. כמעט נפלתי מן הכסא.

בכל פגישה היה שואל אותי משהו בענייני סת"ם – ספק לצורך עצמו, ספק בוחן אותי. ואני התייעצתי עמו כמובן, גם בספרי התורה האחרונים שכתבתי, ששם נכתבו שירת היס ושירת האזינו במתכונת שלפי דעתי היא הנכונה ביותר.

חבל על דאבדין ולא משתכחין.

באתר רשת ב' ניתן לשמוע עליו (עד יום ג' השבוע) בתכנית של שלוש שעות ב"מלווה מלכה".

אלפיהוא

צ' האפדן, הכאב והחיים

ביום שישי שעבר, כמה שעות לפני כניסת השבת הגיעה ההודעה כי אפסה כל תקווה וכי לא נותר אלא לומר "ברוך דיין האמת". בנם הצעיר של שמעון וציפי רוז, עלם חמודות, בן טירת צבי, עזב את עולמנו לאחר שנפגע אנושות יום קודם לכן בתאונת דרכים בעת שרכב על אופנועו, בדרכו הביתה. בסיבוב הדמים בין שדה אליהו לעין הנציב אירעה התנגשות חזיתית, בין האופנוען ורכב המפעל של טירת צבי. ואיך זה קשור אלינו? אבנר רוז ז"ל, הוא בנה של ציפי, בת סעד, בתם של עליזה תבלי"א ומרדכי (גרט) ז"ל גולדפדן, בת כחה של יענקוש זיוון ודליה רועי.

אבנר בן ה-25 היה ילד מיוחד במינו, חכם, יפה, צנוע אבל גם מנהיג, אחראי, בעל חוש הומור מיוחד, נער שאהב לטייל בארץ ובעולם והתאונה תפסה אותו בשיא פריחתו בהיותו סטודנט בירושלים. התאונה הייתה קטלנית ומהר מאד הבינו הוריו, שמעון וציפי, שאבדה התקווה לחייו, ואז בעודו מוטל במצב של מוות מוחי, הם חתמו על אישור לתרומת אבריו. שבעה אנשים הרוויחו את חייהם או שיפרו את איכות חייהם בזכות תרומה זו. אבנר שהחזיק "כרטיס אדי" בארנקו, הביא מזור לאנשים שלא הכיר מעודו במותו המוקדם. הלב, הכליות, הריאות... ואף הקרנית – הכול ניתן למענם של חיים אחרים.

נסענו, חברותיה וחבריה של ציפי (שעם השנים הפכנו גם לחברים של שמעון) ללוויה העצובה הזו. על הדשא בין הדקלים, עמדו עשרות צעירים ממעגלי חייו התוססים של אבנר (ילדות, תיכון, ישיבה, מכינה, צבא, ואוניברסיטה) עמדו שם ובכו. ואיתם בכו בני המשפחה, חברי טירת צבי, וחברים מרחוק ומקרוב באו. מאות אנשים ליוו את אבנר בדרכו האחרונה לבית הקברות שעל יד בריכות הדגים. אבנר נקבר באדמת העמק כשמעליו משקיפה שורת הדקלים במערב, והרי גלעד במזרח. ואנחנו אנשי הנגב חשבנו בליבנו שהנוף של עמק בית שאן היה הפעם יפה להחריד.

שמעון רוז, אביו של אבנר ז"ל, עמד ברחבת בית הכנסת וקרא את הדברים שכתב "להלוויה של אבנר". ואנו שמענו בהם לא רק דברי פרידה כאובים של אב מבנו, אלא גם דברי צוואה לנו, החיים.

טיף זיוון

לעליזה גולדפדן

אתך באבלך במות נכדך

אבנר מרדכי ז"ל

בנם של ציפי ושמעון רוז, שנהרג בתאונת דרכים

קיבוץ סעד

אִיוּ לֵּ אַבְנֵר סוֹפֵר לַפְּנוּ

חלום היה לנו, קראו לו אבנר.
 עלם חמד, חלומם של כל אב ואם, אח ואחות,
 גיסיים וגיסות, אחיינים ואחייניות.
 משאת נפשם של חברים,
 חברים ללימודים, חברים לצוות או לעבודה,
 חלומם של כל מכריו הרבים, שחלקם כאן איתנו,
 שאת חלקם רק עכשיו התחלנו להכיר.

מאמין בטוב שבכל אדם, שופע טוב, נותן ללא גבולות,
 בחייו, וגם במותו.
 שבעה אנשים זכו אתמול לתקווה חדשה, ואולי לחיים חדשים, עם אבריו של אבנר.

ביום חמישי אחר הצהריים, בדרכו אל הבית לעוד מעשה של חסד,
 התנפץ החלום בשנייה, והותיר את כולנו מרוסקים.

נפלאות מאיתנו דרכי ההשגחה,
 מה היה ייעודו של אבנר בעולם,
 ולמה כך מאיתנו נלקח.

כבני אדם נותרנו להתמודד עם המציאות הזו, ולהפיק ממנה את המרב.

הבה נמשיך כולנו את דרכו של אבנר,
 נשתדל, כמוהו, לתת ללא גבול,
 ימצא כל אחד מאיתנו איזה מנהג טוב שלמד מאבנר, ויאמץ וימשיך אותו,
 ואולי, ביחד, נצליח לעשות את עולמנו מקום שיותר נעים לחיות בו.

ואם אחד מכל העומדים כאן, ינהג מעתה בכביש ביתר זהירות, ויינצל,
 ואם יוסדר סוף סוף הסיבוב ההוא, ותהיה זו התאונה האחרונה בו,
 אמצא באלו מעט נחמה.

לך בשלום בן יקר ואהוב,
 נעמת לנו עד מאד.

ביום ששי- שעבר, נשאנו עינינו אל על לעבר השלטים שהתנוססו בגאון לקראת יום ההולדת ה-66 לקבוץ. צבעוניים, מאירים ומעוצבים לתפארת- מפרי ידיה של חנה שהם, נשאו השלטים ברכות ואיחולים, אחד בחדר האוכל ואחד בשער הכניסה. תודה לחנה, ונאחל לה: "ויהללו בשערים מעשיה...".

בשבת- שמענו שני שיעורים אותם העביר פרופסור נחם אילן אחיינו של חברנו יוסי אילן ז"ל שהתארח אצל ברוריה ויעקב גורן. נחם, החוקר את ההיסטוריה האינטלקטואלית של יהדות ספרד ומתמקד בפרשנות ודרשנות בערבית- יהודית, חשף בפנינו פן היסטורי מרתק המשתמע מכתביו של רבנו בחיי בן אשר- שהגייתו בְּחֵיָא (ולא בְּחֵי כפי שנהוג בטעות לכנותו). באמצעות ההשוואה לטקסט קדום יותר ובאותו עניין מ"חובת הלבבות" (מאת רבנו בחיי בן פקודה, אשר חי כמאתיים שנה לפני והתגורר אף הוא בעיר סרגוסה שבספרד) למדנו על הקשיים מולם נאלצה להתמודד הקהילה היהודית בימי הביניים בפולמוס הגדול מול הנצרות. מטרתו של רבנו בחיי בן אשר, היתה אז- להכשיר כל יהודי בקהילה לעמוד בגבורה בוויכוחים מול הכמרים ועל אחת כמה וכמה מול המומרים שהיו הקשים מביניהם. בדרשותיו האקטואליות שהכניס לפרשנויותיו לטקסט המקראי, צייד את קהל השומעים בכלים מעשיים בבחינת "דע מה תשיב לאפיקורס" שהחשוב מביניהם הוא הידיעה העצמית המשלימה את 'מסורת האבות'. רבנו בחיי מזהיר מפני ההסתפקות בהליכה עיוורת אחר המנהיג הרוחני על אף העובדה שהוא נושא את מסורת האבות. אמונה שאין בה לימוד עצמי וחשיבה, מהווה סכנה בכך שההולך בדרך 'סלולה וישרה' זו הופך בתמימותו לטרף קל בידי עובדי האלילים והכופרים אשר בקלות יטה לבו לאחד מהם. לסיכום: מצאנו רב חשוב מ'ימי הביניים' הקורא לציבור שלא ללכת כעיוור אחר העדר ולפתח חשיבה עצמאית מתוך צורך קיומי לשמר את מסורת יהדות ספרד, בעוד שאנו החיים ב'תקופה הנאורה' מאות שנים אחריו שמענו ממש באותו היום! כי רב חשוב אחר קילל וגידף מול קהל עיוור בדרשתו השבועית תחת המטרה המוצהרת 'לשמר את מסורת ספרד'.. אולי אנשי חצרו המנהלים אותו, דאגו לכך שיכין נפשית את צאן מרעיתו לקראת פרשת השבוע 'בלק'. האם כבר הספיקו לשכוח, כיצד הפכו הקללות קודם הבחירות, לברכות? (.. 'בית של גויים').

ביום שלישי בערב- נערכה מסיבת הסיום לתלמידי כיתה ט' שבבית ספרנו. ראשית עלה לברך המפקח על חטיבת הביניים- הרב שמעון אמור, שנשא דברי טעם ורגש - "ההבדל בין ללמוד בעזרת המחשב בין ללמוד ממורה בשר ודם הוא - שלמורה אכפת ממך!!" וקנה בדבריו את לב השומעים. אחריו עלו לברך הצוות החינוכי ונציגת ההורים - חלק מהדברים יפורסמו בעלון הבא. בהצגה "חיים בסרט" שהעלו התלמידים בבימויה של אסתר מרכוס ובהפקתה של תמר איל, הוצגו סצנות המדמות סיטואציות בית ספריות לעולם הקולנוע. קינחנו בעוגות מרשימות - סיום מתוק לשנת לימודים מהנה ופורייה. יישר כח לבוגרים והרבה הצלחה, כל אחד במסלולו ובדרכו.

ביום רביעי- עמדה הבמה לתפארת. הכיסאות והשולחנות פוזרו על הדשאים והתאורה זקפה קומתה לקראת חג המשק המתקרב - עליו נדווח בשבוע הבא..

הערה: אינני מפרסם באופן עקרוני מאמר המופיע בעילום שם או בשמה של קבוצה עלומה. למעוניינים לחלוק עם הציבור את דעותיהם וכאבם, מומלץ להצטייד ב'טיפת אומץ' ולעמוד מאחורי מילתם הכתובה.

יורם קימלמן

לפני כ-6 (או 7) שנים, הצטרפנו למיזם הירוק של מלחמה ביולוגית בכמות הנברנים ועכברי השדה, והצבנו בשטחים החקלאיים 6 תיבות קינון לתנשמות. הזהירו אותנו, שיעבור זמן עד אשר יתחיל קינון בתיבות אלו, ואכן, בשנתיים הראשונות, לא אוכלסו התיבות כלל. במשך ה-3 השנים שלאחר מכן, נמצאו בשטח 2 תיבות פעילות, עד שבוע זה, עת הגיעו הסוקרים של משרד החקלאות וביצעו ספירות בשטח. התברר, שהשנה נמצאו 4 תיבות בהם דגרו תנשמות. תיבה אחת נמצאה ריקה, אך נראו בברור סימנים שהיתה פעילה עד לא מזמן.

ב-3 תיבות קינון אחרות, נמצאו 21 !!! גוזלים של תנשמות. גוזל אחד הצליח לברוח ברגע שפתחו את הקן, אך כל ה-20 האחרים טובעו (שמו להם טבעת למעקב), ע"י הפקחים. גידול זה של האוכלוסיה גרם לשמחה רבה בקרב ועדת קליטה של החקלאים, ולקראת עונת הקינון הבאה, וכמובן בעזרה של צוות צמ"ד, יהיה כדאי להגדיל את מספר תיבות הקינון. נברני השדה גורמים נזק רב לתוצרת, בעיקר לגזר ולתפוחי האדמה, ואולי כך יהיה ניתן לחסוך את ההדברה באמצעות מטוסים המפזרים רעל כגד הנברנים (שלא תמיד עוזר).

תיכון סעד בשיתוף וועדת תרבות לאיט לאהכר"ץ אצ:

טורניר כדורעף לשכונות וענפים!

בתאריך 19/7 יום שישי החל מהשעה-15:00 יתקיים טורניר כדורעף קיבוצי ברחבת הבריכה.

הקבוצות שישתתפו יהיו מורכבות עפ"י שכונות, ענפים או בהתארגנות מקומית אחרת לדוגמא – קבוצת הגרעין, קבוצת צעירים, כיתת כוננות, קבוצת גרעין יבנה, צב"ר, גד"ש וכו'.. הקבוצה תהיה מורכבת מ-6 שחקנים שעומדים על המגרש בכל זמן נתון + מחליפים. כל קבוצה תקבל חולצה ייחודית שתצא לקראת האירוע, בנוסף – הקבוצה המנצחת תזכה בפרס סמלי! (עלות השתתפות סמלית עבור כל שחקן – 7 ש"ח עבור חולצה) במקום יהיה, דוכן פופקורן, קרטיבים ומוזיקה טובה לרווחת הצופים.. על מנת שנוכל להיערך לטורניר כהלכה, יש להירשם עד לתאריך 26/6 אצל ליאב כהן.

טל' 052-6446929 או [במייל-naama.neu@gmail.com](mailto:naama.neu@gmail.com)

לשאלות ופרטים נוספים ניתן לפנות לליאב כהן ורוז שהם.

לזכר חברנו פיפקה – fe פריימן ז"ל

תערוכה יפהפיה, של כל אוסף הציורים של פיפקה ז"ל, קידמה את פנינו ביום שישי בשעות בין הערביים. רק כתשובה לשאלתי הבנתי שהיוזמת הייתה חנוש, שרתמה לעניין את האנשים הנכונים, שאצרו והקימו את התערוכה. אין המילים מספיקות כדי להודות לכל העוסקים במלאכה על ההשקעה הרבה, עם דגש על הרגש שחשנו בו בטיילנו בין התמונות וחפצי האומנות. שמחנו להעשיר את קיר ביתנו בתמונה נוספת משל האומן, תמונה אחת כבר נמצאת בביתנו, היא נרכשה ביריד צדקה בשנים עברו ופיפקה ז"ל זכה לראותה תלוייה על הקיר ואף שמח על כך.

ועכשיו למטרה לה יוקדשו ההכנסות מן התערוכה, שהן מיועדות "לבניית עמדות חדשות ומעוצבות לפיני ואיסוף אשפה ופסולת למיחזור ברחבי המשק". הרעיון לשפר את העמדות האלה הוא חשוב וראוי, אבל לא נראה, לי ולחברותיי, מתאים להנציח חבר באזור פחי האשפה והמיחזור. ברור לי שעינו של פיפקה הייתה פקוחה על הנעשה בסביבתו, הן בעבודתו כאחראי על התברואה ועל טיפול באזור פחי האשפה כשהוא גם אחראי על איסוף הבקבוקים הריקים, וגם ברישומיו בהם בולטת ההתייחסות לסביבה ולנוף, אבל אני שואלת את עצמי, אם לפיפקה היו קרובי משפחה או צאצאים איך הם היו רואים זאת?

בעבר בחר פיפקה לתרום כתר לספר תורה לזכר אביו, אולי בכך רמז לנו שבבוא יומו נזכיר אותו בדרך כלשהי בבית הכנסת? אולי מעיל לספר תורה, אולי פרוכת לארון הקודש? ואולי היה בוחר להקדיש את הירושה לחינוך לחיים נכונים בטבע? או להקמת חוג ציור לילדי המקום שכל כך אהב? כל אלה שאלות למחשבה ומי ייתן ומה שנעשה יהיה ברוח תואמת לחייו ולרצונותיו.

fe פריימן ז"ל

רצפי קטנים fe נתינה

מזה כמה שבועות, באמצע השבוע, על הדשא שליד הגנים מתקבצת לה קבוצה קטנה של בנות שעסוקה בעשיית טוב. 3 בנות צעירות אחת מכתה ד' ושתיים מכתה א' מארגנות יריד קטן של פעילות לילדים צעירים ומכירה של חפצים שונים ואת כל הכנסותיהן הן נותנות ומייעדות לצדקה. זוהי יוזמה אישית, "סתם כך" מתוך רצון של נתינה וחשיבה על הזולת. הן הצליחו לאסוף כבר עשרות שקלים (וכמה אגורות...) שחלק ממנו הועבר כבר ל"חסד אמיתי" וחלק נשמר לקניית מתנה לילד חולה שלומד בבית הספר. בפעילות שהן עושות הן משחקות עם ילדים, מחלקות משימות, מביאות דפי צביעה, שתיה וכו'. ילדים שמצטרפים מביאים גם הם חפצים קטנים למכירה וכסף לצדקה.

כמה משמח את הלב לראות את ילדינו עסוקים בטוב, חושבים על הזולת וממלאים את הזמן שלהם בחסד. -בשבועות הקרובים הפעילות שלהן תתקיים בימי שישי בשעת משפחות בבריכה. מוזמנים כולם לבא ולתרום.

אורלי וידס

רקמת המדבר**מאת: רחל ברזלי**

ביום שרבי של קיץ, יצאנו, אילנה גינזברג, שרה פולק ואני, ליום של בילוי וכיף. הפעם בחרנו ביום של העצמה נשית ויעדנו היה- "רקמת המדבר" ביישוב הבדואי לקיה. לאחר תאום מראש הגענו למקום, השוכן על אם הדרך בין תל שוקת לערד. לקיה הוא יישוב בדואי גדול, שבסקרים מופיע, שנה אחר שנה, כיישוב העני ביותר במדינה.

את פנינו קיבלה אישה מקסימה במיוחד. נעמה אל סאנע. בחצר ממוקם אוהל בדואי גדול המשמש לאירוח שריצפתו מכוסה שטיחים, וכריות מונחות לכל אורכו.

נעמה הכניסה אותנו באדיבות אל מבנה נעים ומטופח, המשמש לסדנת רקמה, למקום מפגש, ולחנות. למעלה משעה שמענו על מעמד האישה הבדואית, על מצבה, ועל חייה הקשים. שמענו על ביגמיה, על נישואים בתוך השבט, וכתוצאה מכך ילודה רבה של ילדים חריגים. על חוסר מעש של בני הנוער, וכתוצאה מכך על אלימות רבה. על רצח נשים בשם "כבוד המשפחה" ועל משטרת ישראל שאינה מוכנה להיכנס לכפר ולעזור בפתרון בעיות.

על הקיר, בין תמונות ועבודות יד, בתוך מסגרת עץ פשוטה ויפה, תלויה תעודת הוקרה על מפעל חיים, פרס רפפורט לשנת 2013 לאישה מחוללת שינוי בחברה הישראלית- נעמה אל סאנע. נעמה מנהלת העמותה לשיפור מעמד האישה בלקיה. היא גם היוזמת, מנהלת והכוח המניע העומד בראש "רקמת המדבר"- השמה לה מטרה לספק תעסוקה לנשים הבדואיות, ולקדם את מעמדן.

רקמת המדבר מבוססת על הרקמה הבדואית המסורתית. חלק מהנשים עובדות במקום, אך רובן באות למרכז, מקבלות חומרים לעבודה, ורוקמות בבית, במעט הזמן הפנוי העומד לרשותן. כל משתתפת בפעילות הרקמה, מתחייבת לבא ולשמוע במקום מדי פעם שעורים בתחומי הבריאות, החינוך ועוד. נשים רבות זכו ללמוד לקרא ולכתוב ומיומנויות נוספות, בזכות מתנדבות המגיעות למקום.

הוגשו לנו מים קרים, וקפה מר וחם ולסיום קנינו ממבחר הרקמות שבחנות. נעמה ביקשה שנפרסם את הנשים האמיצות של לקיה, שבעבודת הרקמה, בצעד קטן אך משמעותי, מנסות להביא לפריצה ולחולל שיפור במעמדה של האישה הבדואית.

באתר האינטרנט של רקמת המדבר מופיעים פרטים על אפשרות להתקשרות ולהזמנת סיור. מומלץ בחום.

איילנה, שרה, ורחל

לרותי ולאלי שולין מילף טוב
להולדת הנכדה
בת למוריה ולאילון בארי-שולין

ליהודית אפשטיין
מילף טוב להולדת הנין
נכד לאילנה ואיצקה אפשטיין
בן לצדי ולמשה אפשטיין

"סוף הוא תמיד התחלה למשהו אחר.." (f. נאור)

למסיימי כתיב י"ב היקרים: אסולין נתנאל, אש דור, גינזברג נריה, גולן בן, גולן משכית, גולדנברג יאיר, דרורי הגר, הימן ליחי, וייס יובל, ויזל צור, זיו אביאל, לייכטר שיעה, לנדאו ניצן, צ'מבליסטה אלישי, קסלר טל, רועי יותם.

ברכות לסיום 12 שנות הלימודים ובהצלחה בדרככם החדשה. אנו מאחלים לכל אחד ואחת, שהדרך החדשה שלכם תהייה מלאה בטוב. שתדעו לחפש ולמצוא את הדרך המתאימה לכם וללכת בה תוך מימוש העצמי שבכם.

אורלי וידס קסט.ו. חינוך

מחסימת הסיוט של בוגרי "תיכון יבנה"

בימים אלו מסיימים תלמידי י"ב שתיים עשרה שנות לימוד. בשבוע שעבר חגגו בוגרי י"ב של ביה"ס התיכון בקבוצת יבנה במסיבה מרשימה ומרגשת את סיום לימודיהם. הבוגרים הצליחו להעביר בצורה מגוונת ומלאה הומור את ההווי שלהם ביה"ס ובפנימייה. הם הרבו להשתמש באמצעים טכניים המאפיינים את הדור.

בפתיחת הערב נשאה חברתנו- שרה עברון מנהלת ביה"ס, דברים מרגשים:

בוגרים יקרים,

בפתח ספר השי שקיבלתם הערב: "מסע בסיפורי חסידים", שכתבה יהודית בר ישע גרשוביץ, נמצאות השורות הבאות:

בסיפורי דרך לא תמיד מגיעים גיבורי הסיפורים למקום שהועידו לעצמם, אך תמיד הם מגיעים לאיזו נקודה פנימית בתוכם, שלעולם לא היו מגיעים אליה לולא יצאו לדרך ולמסע.

החיפוש התמידי אחר ה"נקודה הטובה" הזו כפי שקורא רבי נחמן למקום שאותו צריך האדם למצוא בקרבנו – היא תכלית ספר זה. אם נמצא אותה בגיבורי הסיפור הבדוי, אפשר כי נקנה לנו כלים למצוא אותה גם במסע החיים האישי שלנו.

הורים יקרים, לפני שתיים עשרה שנים עמדתם עם בנכם או בתכם בשערי כתיב א' והפקדתם אותם בידיה של מערכת החינוך בישראל. עמדתם איתם אז ובלבכם תפילה כי המסע הזה של שתיים עשרה שנה, יהיה מסע טוב, מצמיח, ומעשיר, מלא ב"נקודות טובות". תשס"ב, השנה בה נכנסו בוגרי י"ב של היום לכתיב א', הייתה שנה סוערת וקשה, פיגוע מגדל התאומים בארה"ב הרחוקה בראשיתה ומבצע חומת מגן בארצנו הקטנטונת לקראת סופה, אחרי שנה מלאה פיגועים ואירועי טרור, והתקווה כי הנכנסים אז בשערי כתיב א' אולי לא יהיו חלק ממצאות אזורית אלימה בסיימם כתיב י"ב בוודאי הייתה בלבבות.

עת נכנסו הקטנים הללו בשערי בית הספר כבר השתמשנו באנטרנט, אך המחשבה על תקשורת מיידית ללא גבולות של זמן, מקום ומעמד המונחת בכף ידו של כל נער ונערה לא היתה אז חלק מתודעתנו. לנגד עיני כולנו השתנה העולם והשתנתה הבנתנו אותו ומשתנים גם הכלים בהם חובתנו לצייד את הבוגרים.

גם בבית ספרנו חלו שינויים רבים בשנים אלה. עם כניסתו של שנתון זה לתיכון פתחנו לראשונה את מסלול בית המדרש. אין זה המסלול התורני הראשון בבית ספרנו, אבל ללא ספק מכל הניסיונות שנעשו כאן לאורך השנים הוא המקיף העמוק והמשמעותי ביותר, ואת ההצלחה והמשמעותיות שלו אנו חבים למוביליו צורי וכנרת. לצד סלילת דרך חדשה לא וויתרנו לרגע על הרצון לתת חינוך איכותי לכלל השנתון והשקענו בכך רבות בפעילותם הנמרצת של איתי שמחה ויניב מחנכי הכתות העיוניות והמב"ר.

המסע אליו יצאנו, תלמידים, משפחות ומערכת החינוך לא היה ידוע מראש ולא תמיד קל, והשינויים בחיינו במהלך שנים עשרה השנים שחלפו הם דרמטיים.

כאן בבית הספר, ניסינו לתת כלים נכונים וטובים, כלים שיש בהם יציבות יהודית, אמירה שורשית, וצידה לדרך, שגם אם תארך, ואף אם לא תהיה קלה, ידעו לעמוד בה בכבוד. כי תהיה להם הנקודה הפנימית הזו, חזקה, ומאירה כתכלית נאצלה, ובאמצעותה יכתבו איש איש ואישה אישה את סיפורם המיוחד והמשותף.

כנציגת מערכת זו אני מחזירה אליכם היום את הפיקדון היקר, בו זכינו להיות שותפים למספר שנים מכובד. בהתבונני בבוגרי י"ב המסיימים הערב, אני חשה גאווה גדולה על כך שזכינו להיות שותפים בחינוך הנוער הזה ולהודות לכם על האמון הרב שנתתם לנו, ועל שיתוף הפעולה המיוחד שאנו זוכים לו מצד קהילת בית הספר.

הערב, לא רק הבוגרים מסיימים פרק משמעותי בבית ספרנו. בית הספר נפרד הערב מיהודית בר ישע גרשוביץ, המחנכת לספרות בהא הידיעה, שגידלה דורות של אוהבי ספר המוקירים את המילה הכתובה ואת השפעתה הטובה ומשמעותית. זכות גדולה היא לעמוד כאן ולהודות לך על תרומתך רבת השנים לכולנו, בתחנות חיינו וחי

בית הספר. אני סמוכה ובטוחה שתמשיכי להאיר את דרכנו, במילים טובות, וברוח אוהבת גם לאחר פרידתנו הרשמית – תודה תודה!!!

בשם כולנו ברצוני להודות לצוותים המקצועיים והחינוכיים של בית הספר. מאחורי כל בוגר ובוגרת עומדים לא רק המחנכים הרשמיים המסיימים כרגע את כיתה י"ב, אלא גם חבורה שלמה מסורה מקצועית ואוהבת של מורים מקצועיים ומחנכים בשלבי חינוך מוקדמים יותר. תודה לכל השותפים לחינוך כיתה זו עד החטיבה העליונה ותודה לכל המורים המקצועיים של בית ספרנו, שהשילוב בין מקצועיות ומסירות, והרצון לא לוותר על אף תלמיד יחד עם הרצון לא להתפשר על האמת המקצועית – עושה אותם מהצוותים הטובים בארץ – תודה לכם!

לריבה זהר

מזל טוב להולדת הנכדה

בת למריט ולמשה אנצלנד

עצמינות ונאמנות

אלו מציאותות שלו ואלו חייב להכריז?

מצהיר אני בזאת כי מצד הדין אין אני חייב להכריז על המציאותות אותן אני מוצא, אך בכל זאת אני עושה כן. וכל כך למה תשאלו?

זאת משום שמציאותות אלו אותן אפרט להלן, מעידות על כך שאנשים עדיין צריכים עידוד והדרכה בענייני הפרדת אשפה. ואלו הן:

מתוך הפח החום- טיטולים, ניירות, אריזות מזון, נייר עיתון, חמגשיות וכדו'- פריטים שמקומם **בפח הירוק!**
מתוך מיחזורית הבקבוקים- בקבוקי **זכוכית** חלקם מלאים וחלקם ריקים, יריעות פלסטיק המהוות בעיה קשה בפני עצמה, בגלל כושרן לסתום את צינור היניקה של המשאית האוספת את הבקבוקים.
מסביב לאשפתונים- נעליים משומשות, כלי בית ושאר חפצים שאולי נועדו ליד שנייה. אם אכן כך הוא, הביאו את הפריטים הללו ליד שנייה בעצמכם. פריטים שנזנחים על יד פחי האשפה, מוצאים את מקומם בפח.

ועתה עוד מספר בקשות שיהפכו את שיגרת עבודתי בתחום הניקיון לקלה יותר:

1. בקבוקים שמניחים במכלי מיחזור הבקבוקים יהיו ריקים מנוזלים ושאר מרעין בישיין.
 2. **נא להימנע** מהשארית הבקבוקים במכל המיחזור בתוך שקיות פלסטיק.
 3. מי שמרגיש שהוא נמנע מבל תשחית ולכן זורק למכל הבקבוקים לחם, ידע שגם במכל הלחם נפחת. נא לתיתו לבעלי חיים, או להשליכו לפח החום.
 4. סוללות יש להביא לסל לאיסוף סוללות, המצוי במתחם חדר אוכל בלובי התחתון ליד הטלפונים הציבוריים.
- לסיכום:** הפרידו את האשפה לפי סוגיה והשתמשו בפחים על פי ייעודם. אולם, אם ישנה התלבטות אל תתלבטו השליכו לפח הירוק. והיה מחנך טהור.

במרכת חכמים - אפי סיאון

'מניין נוער'

עם תחילת החופש חוזר מניין ילדים לבית כנסת נוער.
 המניין יתקיים בשעה **08:00** - הורים זרזו את הילדים להגיע בזמן!

י"ז בתמוז

בהתאם להחלטות שקיבלנו:

(א) ביום שלישי לא תוגש ארוחת בוקר. (היערכו בהתאם)

(ב) תיפתח תיבת דואר (מספ' 203) להצעות לתיקונים חברתיים מעשיים בקהילה.

(ג) מנחה מרכזית תתקיים במנחה קטנה. אחה"צ.

(ד) בין מנחה לערבית יתקיים שיעור של הרב ארי בענייני 'צום אבחרהו'.

בתקווה שמעשינו יובילו לכך שצום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית-ההודנה לששון ולשמחה, ולמעדים, טובים; והאמת והשלום, אָהבו.

ואצת דת